

[Camre.]

jeg synes, problemet deri er så klart udtrykt. Jeg citerer fra tidenden 1973-74, 1. samling, sp. 102:

„Den nu foreslåede forhøjelse må ses som udtryk for et ønske om at skabe mere balance mellem personbeskatningen og selskabsskatten af den indkomst, der opspares i selskaberne.

Ved den foreslåede forhøjelse af selskabsskatten mener regeringen i øvrigt at kunne imødegå en del af de transaktioner af forskellig art, der i de senere år er foretaget med sigte på at omgå de høje personskatter. At komme disse såkaldte legale skatteundragelser til livs er et af målene med regeringens skattepolitik.“

Så længe der er en skattemæssig fordel ved at overføre indkomst fra personlig beskatning til beskatning i aktieselskaber eller legat, vil vi se disse overførsler gennemført, og der er altså tale om et hul i skattesystemet, som ikke bør accepteres.

Det er vor fejl som politikere, at vi indretter et skattesystem, der åbent opfordrer til forvridninger, som udhuler skattesystemet selv og giver befolkningen en naturlig baggrund for mistillid til retfærdigheden i lovgivningen. Derfor bør vi gå videre, end dette forslag vil. Den forrige regerings forslag var et noget større skridt, om end også kun et skridt, der førte os et stykke ad den rigtige vej.

Det er vigtigt for mig at sige, at socialdemokratiet ønsker at flytte vægten i beskatningen bort fra den alt for høje og ofte uretfærdige personlige indkomstskat og over på andre skatteformer, og derfor kan vi naturligvis tilsige regeringens forslag vor støtte, og vi kan love en hurtig udvalgsbehandling.

Glistrup (FP):

Mod fremskridtspartiets protest fik finansministeren for et par måneder siden gennemført en forhøjelse af indkomstbeskatningen af dødsboer fra 35 til 40 pct. som et led i en ajourføring af skattesystemet. Nu går finansministeren så videre ad den vej og siger, at aktieselskabers og anpartsselskabers indkomstbeskatning skal forhøjes fra 36 til 39 pct., andelsforeningers fra 14 til 15 pct. og legaters og foreningers fra 34 til 37 pct.

Der er vist ingen i dette ting, der kan

være i tvivl om, hvordan fremskridtspartiet stiller sig til forslag om at forhøje indkomstskatteprocenter. Vi er imod.

Vi har selvfølgelig lyttet til de argumenter for forhøjelsen, som hr. Camre kom med, og som vel kunne sammenfattes i to argumenter.

For det første siger hr. Camre, at det provenu, der kommer ud af denne forhøjelse, skal bruges til at lindre den personlige indkomstskat med. Så gammel er jeg dog i politik, at jeg ved, at det er der intet indhold i. Der er tale om forhøjelser, som giver et provenu, der er mindre end $\frac{1}{2}$ pct. af de personlige indkomstskatters provenu; og at der er nogen, der tror noget som helst på, at denne indkomstskatteforhøjelse vil blive brugt til at lindre de personlige indkomstskatters provenu og det personlige indkomstskattetryk med, det tror jeg så godt om hr. Camre, at jeg tror, han ikke engang selv mener, at det virkelig skulle være tilfældet.

For det andet sagde hr. Camre — og det er jeg i og for sig enig med ham i — at man ønsker at mindske forskellen mellem beskatningsprocenterne for personer og beskatningsprocenterne for selskaber. Her kan hr. Camre og fremskridtspartiet mødes, men unægtelig med den forskel, at hr. Camre og hans parti kun har kendt én eneste vej for at nå dette mål, nemlig at forhøje og forhøje og forhøje og forhøje beskatningsprocenter, og det er altså det, som man nu igen vil. Fremskridtspartiet kender også kun én vej til at formindske gabet mellem høje og lave beskatningsprocenter, nemlig at sænke, sænke og atter sænke de høje procenter. I målsætningen er vi altså enige, vi skal meget gerne have udlignet forskellen, men vejene er unægtelig forskellige efter den socialdemokratiske ideologi og fremskridtspartiets ideologi. Men vi mødes ved næste milepæl, ved næste folketingsvalg, og kan så få forelagt for vælgerne, om de foretrækker den ene eller den anden fremgangsmåde med hensyn til at løse det problem.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig klar over, at over for den firpartiskatteforhøjelsesaftale, som fryser dette ting fast i det kommende år, har vi ingen muligheder for at komme igennem med de synspunkter, jeg har gjort gældende, men jeg vil da bebude,